

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Sžk/46/2019
Identifikačné číslo spisu: 1016201731
Dátum vydania rozhodnutia: 24.11.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Marián Trenčan
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:1016201731.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Mariána Trenčana a členov senátu Ing. JUDr. Miroslava Gavalca, PhD. a JUDr. Igora Belka, v právnej veci žalobcu 1/: I.. Q. U., nar. X.X.XXXX, P. XX, Q., a žalobcu 2/: U.. T. W., nar. XX.X.XXXX, P. XXXX/XX, Q., obaja zastúpení: Okenica Šula & Co s. r. o., advokátska kancelária, Pražská 11, Bratislava, proti žalovanému : Okresný úrad Bratislava, odbor výstavby a bytovej politiky, Tomášikova 46, Bratislava, za účasti : 1. Vódohospodárske stavby Malacky a. s., Pezinská 1098, Malacky, IČO : 31 412 114, zastúpenej: JUDr. Ľubomír Schweighofer, advokát, Šafárikovo námestie 2, Bratislava, 2. A&Z ACOUSTICS s. r. o., Víťazná 12, Bratislava, IČO : 36 628 646, 3. Cirkevný zbor evanjelickej cirkvi augsburského vyznania na Slovensku, Legionárska 4, Bratislava, o kasačnej sťažnosti spoločnosti Vódohospodárske stavby Malacky a. s. proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/203/2016-151 zo dňa 27. júna 2019, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OU-BA-OVBP2-2016/35358/ZAL zo dňa 8.7.2016, jednomyseľne takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky z r u š u j e rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/203/2016-151 zo dňa 27. júna 2019 a vec mu v r a c i a na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

I.
Konanie pred orgánmi verejnej správy

1. Na základe územného rozhodnutia Mestskej časti Bratislava - Ružinov (ďalej aj „stavebný úrad“), ktoré v spojení s rozhodnutím Krajského stavebného úradu v Bratislave nadobudlo právoplatnosť dňa 14.9.2006, požiadala spoločnosť Vódohospodárske stavby Malacky a. s. (ďalej len „stavebník“) dňa 15.11.2007 o vydanie stavebného povolenia na stavbu „Bytový dom Sputnik - Ružinov - Ostredky - Sputniková“. Stavebný úrad vydal dňa 4.12.2008 stavebníkovi stavebné povolenie, ktoré bolo na odvolanie obyvateľov domov na P. Č.. XX-XX J. M. E. U. Č.. XX-XX F. Q. potvrdené dňa 2.10.2009 odvolacím stavebným úradom. Žalobu D.. S. F. a spol. proti vydanému stavebnému povoleniu Krajský

súd v Bratislave rozsudkom zo dňa 12.5.2011 zamietol, no na odvolanie menovanej žalobkyne Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „Najvyšší súd“) uznesením sp. zn. 2Sžp/17/2011 zo dňa 30.5.2011 rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

2. Krajský súd vo veci opätovne rozhodol v intenciách zrušujúceho uznesenia Najvyššieho súdu rozsudkom č. k. 1S/193/2009-209 zo dňa 11.10.2012 tak, že rozhodnutia správnych orgánov oboch stupňov vo veci stavebného povolenia na predmetnú stavbu zrušil a vec vrátil stavebnému úradu na ďalšie konanie. Následne Najvyšší súd rozsudkom sp. zn. 2Sžp/6/2013 zo dňa 18.9.2013 potvrdil rozsudok krajského súdu. Námietky obyvateľov príľahlých bytových domov k povoľovanej stavbe sa týkali predovšetkým prekročenia najvyšších prípustných limitov pre hluk stanovených všeobecne záväznými predpismi vo vonkajšom prostredí stavby, s ktorými sa podľa názoru konajúcich súdov stavebné úrady a ani dotknuté orgány - Regionálny úrad verejného zdravotníctva v Bratislave a Úrad verejného zdravotníctva, vo svojich stanoviskách nevysporiadali, keď iba konštatovali, že stavba nezhorší hlukové pomery na fasádach susedných bytových domov.

3. V ďalšom stavebnom konaní stavebník predložil stavebnému úradu hlukovú štúdiu vypracovanú spoločnosťou A&Z ACOUSTICS s. r. o. k hlukovej záťaži dotknutého vonkajšieho prostredia a k vplyvu hluku z dopravy na navrhovanú stavbu zo dňa 6.10.2014 s dodatkom zo dňa 17.12.2014, ako aj súhlasné stanovisko Regionálneho úradu verejného zdravotníctva Bratislava. Napriek pretrvávajúcim námietkam obyvateľov bytového domu na P. XX-XX k hlukovej štúdii stavebný úrad rozhodnutím č. SU-CS 4319/2015/14/JAM/JCU-145 zo dňa 27.11.2015 stavbu znovu povolil. Na odvolanie vlastníkov bytov v dome na Sputnikovej č. 19-29, žalobkyne 1/ a ďalších vlastníkov bytov v danej lokalite žalovaný rozhodnutím č. OU-BA-OVBP2-2016/35358/ZAV zo dňa 8.7.2016 (ďalej aj „rozhodnutie žalovaného“ alebo „preskúmané rozhodnutie“) potvrdil rozhodnutie stavebného úradu a odvolanie zamietol.

II.

Konanie pred krajským súdom

4. Proti rozhodnutiu žalovaného podali žalobcovia v zákonnej lehote správnu žalobu na Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) a navrhli rozhodnutia správnych orgánov oboch stupňov zrušiť a vrátiť vec žalovanému na ďalšie konanie.

5. V žalobe namietali, že žalovaný sa nevysporiadal s odvolacími námietkami účastníkov stavebného konania ohľadom hluku vo vonkajšom a vnútornom prostredí stavby, ani s právnou záväznosťou vyjadrení Regionálneho úradu verejného zdravotníctva Bratislava, resp. Úradu verejného zdravotníctva Slovenskej republiky. Poukázali na to, že prípustné hodnoty hluku stanovené vyhláškou Ministerstva zdravotníctva SR č. 549/2007 Z.z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti o prípustných hodnotách hluku infrazvuku a vibrácií a o požiadavkách na objektivizáciu hluku, infrazvuku a vibrácií v životnom prostredí (ďalej len „vyhláška č. 549/2007 Z.z.“ alebo len „vyhláška“) sú prekročené pre všetky časové obdobia a pre všetky výšky a vonkajšie miesta stavby. Žalobcovia tvrdili, že žalovaný sa týmito ich námietkami nezaoberal a neuviedol, akou správnu úvahou boli vedené jeho závery o ich odmietnutí.

6. Žalobcovia ďalej tvrdili, že stavebníkom predložená hluková štúdia z roku 2014 vychádza z meraní pred ôsmimi rokmi a preto nezodpovedá skutočnému stavu veci v čase rozhodovania stavebného úradu. Výtýkali tiež žalovanému, že nedostatočne zistil skutkový stav, keď rozhodnutia uvádzajú, že v bezprostrednej blízkosti navrhovanej stavby vznikne tzv. oddychová zóna ako územie „odtienené“ bytovým domom Sputnik od hluku zo železničnej a automobilovej dopravy, no v projektovej dokumentácii ani iných predložených dokumentoch nie je takáto oddychová zóna naprojektovaná a teda nie je zrejmé, kde sa má nachádzať. Príľahlé parkovisko, na ktorom mala byť táto zóna umiestnená, nemožno podľa žalobcov považovať za oddychovú zónu bez zreteľa na to, že v tejto časti okolia stavby môžu byť dosiahnuté nižšie hodnoty hluku.

7. Žalobcovia tiež tvrdili, že stavebný úrad podstatným spôsobom porušil ustanovenia o konaní pred orgánom verejnej správy, keď stavebné konanie opakovane prerušil a vyzval stavebníka na predloženie

novej hlukovej štúdie s poučením, že v opačnom prípade konanie zastaví, čo však neurobil, hoci na to boli splnené zákonné dôvody.

8. Žalovaný navrhol správnu žalobu ako nedôvodnú zamietnuť, pričom poukázal na podklady rozhodnutia, ktorými bol skutkový stav dostatočne zistený a správne právne posúdený.

9. Stavebník navrhol správnu žalobu zamietnuť, pričom zaujal názor, že preskúmané rozhodnutie vychádzalo zo správneho právneho posúdenia veci, bolo dostatočne odôvodnené a stavebné úrady oboch stupňov sa dostatočne a dôsledne vysporiadali s námietkami D.. S. F. a ostatných obyvateľov a vlastníkov bytov na P. XX-XX F. Q.. Tak stavebník, ako aj ďalší účastník - spoločnosť A&Z ACOUSTICS s. r. o. zaujali názor, že súčasné alebo budúce prekročenie prípustných hodnôt určujúcich veličín hluku nie je dôvodom na nepovolenie realizácie stavby, je to len dôvod na uplatnenie iného spôsobu jej navrhnutia a realizácie a následnú kontrolu stavby. Stavba sa pri splnení podmienok uvedených v bode 1.9 Prílohy vyhlášky č. 549/2007 Z.z. môže realizovať, avšak stavebník musí preukázať, že budú uskutočnené opatrenia na ochranu jej vnútorného prostredia, pričom splnenie týchto podmienok kontroluje Regionálny úrad verejného zdravotníctva pri kolaudácii stavby.

10. Krajský súd po prejednaní veci na nariadenom pojednávaní vyhlásil dňa 27.6.2019 rozsudok, ktorým rozhodnutie žalovaného zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

11. Závery správnych orgánov vo vzťahu k námietkam žalobcov vyhodnotil krajský súd ako nedostatočne odôvodnené pre preskúmanie rozhodnutí. Súhlasil so stavebným úradom, že skutočnosť, že pred fasádami navrhovanej stavby budú po jej realizácii prekračované prípustné hodnoty určujúcich veličín hluku platné pre III. kategóriu územia pre referenčné časy deň, večer aj noc, neznamená, že stavba nesmie byť povolená a realizovaná. Stavba teda môže byť v danom mieste umiestnená, ak bude splnená podmienka uvedená v čl. 1.9 Prílohy k vyhláške č. 549/2007 Z.z. Krajský súd konštatoval, že uvedená podmienka podľa argumentácie žalobcov, a to s poukazom na obsah hlukovej štúdie predloženej stavebníkom, splnená nie je, keďže na strane 9-12 štúdie vypracovanej spoločnosťou A&Z ACOUSTICS s. r. o. zo dňa 6.10.2014 sú prípustné hladiny hluku pre deň, večer i noc prekročené.

12. Podľa krajského súdu bolo povinnosťou žalovaného zaoberať sa námietkou žalobcov spočívajúcou v tvrdení, že predmetné stavebné povolenie nerešpektuje prípustné hladiny hluku vo vonkajšom prostredí stavby a najmä jeho rozporu s podmienkami uvedenými v čl. 1.9 Prílohy k vyhláške. Krajský súd konštatoval, že žalovaný sa žiadnym spôsobom s odvolacími námietkami vo vzťahu k prekročeniu hodnôt prípustnej hladiny hluku vo vonkajšom prostredí stavby vo svojom rozhodnutí nevysporiadal.

13. Rovnako sa žalovaný podľa názoru krajského súdu nezaoberal námietkou žalobcov v súvislosti s oddychovou zónou. Poukázal na odôvodnenie prvostupňového rozhodnutia, podľa ktorého v blízkosti navrhovaného objektu je vyčlenená oddychová zóna, kde hladiny hluku neprekročia prípustné hodnoty pre danú kategóriu územia o viac ako 5 dB v súlade s čl. 1.9 Prílohy k vyhláške, avšak s námietkami žalobcov, že nie je zrejmé, kde sa má spomenutá oddychová zóna nachádzať, keďže plánované využitie tohto pozemku na parkovanie vylučuje oddychovú zónu, sa žalovaný nijako nevysporiadal.

14. Podľa krajského súdu v rozhodnutiach žalovaného i stavebného úradu absentuje ich stanovisko k záveru a tvrdeniam vychádzajúcich z hlukovej štúdie STU v Bratislave, ktorou sa mal žalovaný podľa rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/193/2009-209 zo dňa 11.10.2012 v spojení s potvrdzujúcim rozhodnutím Najvyššieho súdu zaoberať, rozhodnutia neriešia rozpor medzi hlukovou štúdiou stavebníka a hlukovou štúdiou predloženou účastníkmi konania, naopak o hlukovej štúdii STU v Bratislave sa žalovaný ani stavebný úrad podľa krajského súdu v rozhodnutiach nezmenili.

15. Krajský súd konštatoval, že ak je rozhodnutie nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť alebo pre nedostatok dôvodov, bráni takýto nedostatok posúdeniu dôvodnosti meritórnych námietok, preto sa námietkami žalobcov uvedených v žalobe nemohol zaoberať.

III.

Kasačná sťažnosť stavebníka, stanoviská účastníkov

16. Proti rozsudku krajského súdu podal stavebník včas kasačnú sťažnosť z dôvodov podľa § 440 ods. 1 písm. g/, f/ zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „S.s.p.“) a navrhol ho zrušiť a vrátiť vec krajskému súdu na ďalšie konanie. Súčasne navrhol priznať kasačnej sťažnosti odkladný účinok.

17. Podľa názoru sťažovateľa postupoval krajský súd pri hodnotení dôkazov a rozhodujúcich skutočností zaujato a účelovo, neprihliadol na celý obsah administratívneho spisu, bez vysvetlenia sa stotožnil výlučne s tvrdeniami a argumentmi žalobcov, nevykonal dostatočné vlastné posúdenie veci, čím porušil právo sťažovateľa na spravodlivý proces a zaťažil rozsudok vadou zmätočnosti.

18. Sťažovateľ zotrval na názore, že samotná skutočnosť, že posudzovaná stavba sa bude nachádzať v území zaťaženom nadmerným hlukom z pozemnej dopravy, pri ktorom sú prekračované prípustné hodnoty určujúcich veličín hluku podľa vyhlášky č. 549/2007 Z.z., neznamená, že sa táto stavba nesmie realizovať. Realizovať sa môže a to pri splnení podmienok uvedených v bode 1.9 písm. a/, b/ Prílohy k vyhláške č. 549/2007 Z.z.

19. Požiadavka na navrhnutie a realizáciu opatrení na ochranu vnútorného prostredia stavby podľa písm. a/ bola zakotvená aj do stavebného povolenia, kde v bode 18.1. Regionálny úrad verejného zdravotníctva Bratislava uložil vo svojom stanovisku stavebníkovi (sťažovateľovi), aby pri kolaudácii predložil protokol z merania hluku technických zariadení objektu a dopravy, ktorým sa preukáže splnenie požiadaviek vyhlášky. Splnenie týchto podmienok kontroluje Regionálny úrad verejného zdravotníctva Bratislava pri kolaudácii stavby. Splnenie druhej podmienky, teda existencie primeranej časti príľahlého vonkajšieho prostredia budovy na bývanie alebo oddychovej zóny v blízkosti budovy na bývanie podľa písm. b/ vyhodnotil Regionálny úrad verejného zdravotníctva Bratislava vo svojom stanovisku zo dňa 18.12.2014 a 12.3.2015, v ktorom na podklade hlukovej štúdie z roku 2014 konštatoval existenciu dostatočnej a primeranej plochy, v ktorej hodnota hluku neprekračuje stanovené prípustné hodnoty. Ako oddychová zóna, resp. príľahlé vonkajšie prostredie bude podľa sťažovateľa slúžiť práve územie odtienené bytovým domom po jeho realizácii. Splnenie podmienok v zmysle bodu 1.9 Prílohy k vyhláške č. 549/2007 Z.z., teda že nedochádza k prekračovaniu hladiny hluku nad rámec stanovenej výnimky, bolo teda podľa sťažovateľa v stavebnom konaní jednoznačne preukázané a to jednak hlukovými štúdiami, ale najmä súhlasnými stanoviskami Regionálneho úradu verejného zdravotníctva Bratislava zo dňa 18.12.2014 a 12.3.2015.

20. V tejto súvislosti sťažovateľ poukázal na protokol z merania hluku vo vonkajšom prostredí zo dňa 8.7.2019 už po postavení stavby do súčasného štádia rozostavanosti, podľa ktorého posudzované hodnoty v miestach merania neprekračujú prípustné hodnoty platné pre III. kategóriu územia zvýšené o 5 dB, naopak z hľadiska hlukovej záťaže prostredia sú tieto výsledky ešte priaznivejšie, ako bol pôvodný matematický výpočet z hlukovej štúdie v roku 2014.

21. K záveru súdu o nepreskúmateľnosti rozhodnutia žalovaného sťažovateľ zaujal názor, že rozhodnutie žalovaného i stavebné povolenie vychádzali zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu veci a boli dostatočne odôvodnené, pričom námietkam žalobcov týkajúcim sa vplyvu hluku na životné prostredie sa stavebný úrad veľmi podrobne venoval, čoho dôkazom je podľa sťažovateľa i skutočnosť, že nové stavebné konanie trvalo približne dva roky. Skutočnosť, že žalovaný svoje rozhodnutie založil na súhlasných záväzných stanoviskách dotknutých orgánov a z nich odvodil správnosť a zákonnosť vydaného stavebného povolenia, nemôže byť podľa sťažovateľa vyhodnocovaná na jeho ťarchu ako stavebníka, ktorému bolo zrušené stavebné povolenie na predmetnú stavbu. Stavebné úrady oboch stupňov podľa sťažovateľa vzali do úvahy všetky dôkazy a zistené skutočnosti, ktoré vyšli v konaní najavo a tieto zhodnotili jednotlivo aj vo vzájomných súvislostiach. Rozhodnutie žalovaného v spojení so stavebným povolením spĺňa všetky formálne a materiálne požiadavky na rozhodnutie v zmysle § 47

Správneho poriadku.

22. Vzhľadom na uvedené sťažovateľ považoval záver krajského súdu o nepreskúmateľnosti a nedostatočnom odôvodnení rozhodnutia za úplne nesprávny.

23. Sťažovateľ zaujal názor i k tzv. hlukovej štúdii STU predloženej žalobcami, na ktorú poukazoval i krajský súd, pričom uviedol, že tento dokument nebol autorizovaný oprávnenou osobou a nemá náležitosti hlukovej štúdie, pričom relevanciu tohto dokumentu spochybnil aj Regionálny úrad verejného zdravotníctva Bratislava, ktorý sa ním ani nezaoberal. Práve za účelom odstránenia údajných rozporov v súvislosti s posúdením hlukovej záťaže prostredia bola zo strany sťažovateľa predložená nová hluková štúdia spolu s dodatkom, ako aj dve stanoviská Regionálneho úradu verejného zdravotníctva. Preto sťažovateľovi nebolo zrejmé, akým ďalším spôsobom sa mali správne orgány v stavebnom konaní vysporiadať s uvedeným dokumentom.

24. Návrh na priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti odôvodnil sťažovateľ tým, že bez právoplatného stavebného povolenia nemôže ďalej pokračovať v stavebných prácach, čím hrozí stavebné znehodnotenie a poškodenie stavby a s tým spojená značná finančná a materiálna ujma, pričom ak stavba nebude do jesenného obdobia uzatvorená a nebudú namontované všetky okná, dvere a stavba nebude napojená na dodávku plynu, v jesennom a zimnom období nebude možné stavbu vykurovať.

25. Po uplynutí lehoty na podanie kasačnej sťažnosti sťažovateľ doplnil kasačnú sťažnosť o ďalšie stanovisko k tzv. hlukovej štúdii STU, vyjadrenie jej autora Ing. R. R. zo dňa 28.8.2019, ako aj analýzu hlukovej záťaže z príslušného vonkajšieho prostredia stavby zo dňa 10.8.2018, tvrdiac, že podľa výsledkov merania hluku nedochádza k prekročovaniu stanovených hladín hluku v príslušnom vonkajšom prostredí bytového domu využiteľnom ako oddychová zóna.

26. S dôvodmi kasačnej sťažnosti sa stotožnila i spoločnosť A&Z ACOUSTICS s. r. o.

27. Žalobcovia navrhli v písomnom vyjadrení kasačnú sťažnosť i návrh na priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti zamietnuť ako nedôvodné, pričom zotrvali na svojej predchádzajúcej argumentácii. Navrhli tiež neprihliadať na nové dôkazy predložené sťažovateľom v kasačnom konaní.

IV.

Právne závery kasačného súdu

28. Najvyšší súd ako súd kasačný preskúmal rozsudok krajského súdu v medziach sťažnostných bodov (§ 438 ods. 2, § 445 ods. 1 písm. c/, ods. 2, § 453 S.s.p.), pričom po zistení, že kasačná sťažnosť bola podaná oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 442 ods. 1, § 443 ods. 2 písm. a/, § 145 ods. 2 písm. c/ S.s.p.) a že ide o rozhodnutie, proti ktorému je kasačná sťažnosť prípustná (§ 439 ods. 1 S.s.p.), vo veci v zmysle § 455 S.s.p. nenariadil pojednávanie, keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu www.nsud.sk (§ 137 ods. 2 a 3 S.s.p.) a jednomyselne dospel k záveru, že kasačná sťažnosť je dôvodná.

29. S ohľadom na dôvody zrušenia preskúmaného rozhodnutia rozsudkom krajského súdu a vymedzenie sťažnostných bodov pripadlo kasačnému súdu posúdiť predovšetkým správnosť právneho záveru krajského súdu o nedostatočnom odôvodnení a z toho plynúcej nepreskúmateľnosti rozhodnutia žalovaného, ktorým bolo potvrdené stavebné povolenie vydané prvostupňovým stavebným úradom.

30. Kasačný súd poukazuje na to, že správne konanie o vydanie stavebného povolenia na predmetnú stavbu prebieha doposiaľ 13 rokov, pričom prakticky jediným problémom, ktorý posudzovali stavebné úrady oboch stupňov a následne i krajský aj Najvyšší súd, bolo účastníkmi konania a ďalšími vlastníkami bytov v blízkych bytových domoch namietané prekročenie prípustných hladín hluku vo vonkajšom prostredí povoľovanej stavby. V stavebnom konaní, ktoré pokračovalo po zrušení predchádzajúcich administratívnych rozhodnutí krajským súdom na základe právneho názoru Najvyššieho súdu, venoval

stavebný úrad otázke splnenia podmienok stanovených vyhláškou č. 549/2007 Z.z. mimoriadnu pozornosť, tak v priebehu konania, ako aj v dôvodoch vydaného stavebného povolenia. Na základe záverov správnych súdov si v zmysle platnej právnej úpravy vyžiadal nové posúdenie hlukových pomerov v mieste stavby a zabezpečil aj súhlasné záväzné stanovisko Regionálneho úradu verejného zdravotníctva Bratislava, v dôsledku čoho došlo nepochybne k posunu v skutkových zisteniach oproti stavu, ktorý existoval v čase skoršieho a následne zrušeného stavebného povolenia.

31. Kasačný súd je toho názoru, že stavebný úrad v rozhodnutí o povolení stavby svoje závery vo vzťahu k námietkam vlastníkov bytov v dome na P. XX-XX v Bratislave náležite odôvodnil (strany 16-23 prvostupňového rozhodnutia), pričom ich oprel predovšetkým o spomenuté nové skutočnosti a dôkazy, ktoré nemal v pôvodnom konaní k dispozícii. Z odôvodnenia prvostupňového rozhodnutia je zrejmé, ktoré skutočnosti vzal stavebný úrad za podklad rozhodnutia, ako uvažoval pri ich hodnotení a pri aplikácii ustanovení relevantných právnych predpisov, pričom sa dostatočne vysporiadal i s námietkami účastníkov.

32. Žalovaný zamietol odvolanie účastníkov a potvrdil prvostupňové rozhodnutie, pričom v podstate len odkázal na hlukovú štúdiu vypracovanú spoločnosťou A&Z ACOUSTICS s. r. o. a súhlasné stanovisko Regionálneho úradu verejného zdravotníctva Bratislava, ktorý konštatoval súlad hlukových pomerov vo vonkajšom prostredí stavby s vyhláškou č. 549/2007 Z.z. V dôvodoch druhostupňového rozhodnutia nezaujal osobitné stanovisko k odbornému vyjadreniu (hlukovej štúdii) Slovenskej technickej univerzity v Bratislave, na ktoré poukazovali žalobcovia a ani k ďalším odvolacím námietkam týkajúcim sa prekročených prípustných hodnôt hluku v príslušnom prostredí povolenej stavby.

33. Vzhľadom však na to, že na argumenty žalobcov dal dostatočnú odpoveď prvostupňový stavebný úrad, pričom odvolacie námietky v podstate len opakujú už predtým uplatňované výhrady žalobcov voči povoleniu stavby, nepovažoval kasačný súd rozhodnutie žalovaného v spojení s prvostupňovým rozhodnutím za nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov, pretože niet najmenších pochyb o tom, aké dôvody viedli žalovaného k zamietnutiu odvolania účastníkov administratívneho konania a k potvrdeniu prvostupňového stavebného povolenia.

34. Z podkladov preskúmaného rozhodnutia jednoznačne vyplýva, že Regionálny úrad verejného zdravotníctva Bratislava ako dotknutý orgán, v ktorého kompetencii je vydávať záväzné stanoviská k otázke dodržania požiadaviek vyplývajúcich z vyhlášky č. 549/2007 Z.z., na základe odborného stanoviska (hlukovej štúdie) vypracovanej spoločnosťou A&Z ACOUSTICS s. r. o. vyslovil súhlas s povolením stavby, pričom konštatoval, že po realizácii opatrení na ochranu vnútorného prostredia stavby bude táto vyhovovať požiadavkám vyhlášky č. 549/2007 Z.z. Na základe stanovisk tohto dotknutého orgánu zaviazal stavebný úrad stavebníka dodržiavať požiadavky vyhlášky a ku kolaudácii stavby predložiť protokol z merania hluku z technických zariadení objektu a dopravy a protokol z merania zvukovo-izolačných vlastností deliacich konštrukcií medzi bytovými a nebytovými priestormi v zmysle príslušnej technickej normy. Regionálny úrad verejného zdravotníctva Bratislava v stanovisku tiež výslovne konštatuje, že v blízkosti navrhovaného objektu je vyčlenená oddychová zóna, kde hladiny hluku neprekročia prípustné hodnoty pre kategóriu územia III. o viac ako 5 dB v súlade s čl. 1.9 Prílohy vyhlášky.

35. Skutočnosť, že autor odborného vyjadrenia Slovenskej technickej univerzity v roku 2008 inak interpretoval výsledky meraní Regionálneho úradu verejného zdravotníctva k hlukovej záťaži navrhovanej stavby, nemôže podľa názoru kasačného súdu so zreteľom na všetky okolnosti prípadu spochybniť neskoršie stanoviská kompetentného dotknutého orgánu takým spôsobom, pre ktorý by bolo možné považovať rozhodnutie žalovaného za arbitrárne.

36. Zo všetkých meraní hluku v mieste povolovanej stavby je zrejmé, že stavba nepochybne bude zaťažená nadmerným hlukom z pozemnej a železničnej dopravy, ktorého hodnoty prekračujú prípustné limity stanovené vyhláškou č. 549/2007 Z.z. To však neznamená (ako to správne konštatoval i krajský súd, keď sa stotožnil s názorom stavebníka), že právoplatne umiestnená stavba nemá byť z tohto

dôvodu povolená. Prekročenie limitov hluku len znamená vyššie nároky na prípravu, projektovanie a zhotovenie stavby tak, aby boli splnené podmienky stanovené v bode 1.9 písm. a/, b/ Prílohy uvedenej vyhlášky. Skutočné dodržania uložených opatrení na ochranu vnútorného prostredia stavby a neprekročenie prípustných hodnôt hluku pre danú kategóriu územia o viac ako 5 dB v primeranej časti príslušného vonkajšieho prostredia stavby bude preverené v kolaudačnom konaní.

37. Kasačný súd podotýka, že otázka primeranosti časti príslušného vonkajšieho prostredia stavby, ako aj uváženie rozsahu či presnej lokalizácie oddychovej zóny v jej blízkosti, v ktorých posudzovaná hodnota hluku z dopravy nemá prekročiť stanovené prípustné hodnoty, patrí do diskrečnej právomoci Regionálneho úradu verejného zdravotníctva.

38. Pri hodnotení zákonnosti rozhodnutia a postupu vo veci konajúcich orgánov verejnej správy v nadväznosti na prezentované dôvody nesúhlasu žalobcov s povolením predmetnej stavby nemožno strácať zo zreteľa účel súdneho prieskumu rozhodnutia na základe žalobných bodov, ktorým je predovšetkým ochrana práv a právom chránených záujmov fyzických alebo právnických osôb v oblasti verejnej správy (§ 2 ods. 1, § 6 ods. 1 S. s. p.). Právo na súdne preskúmanie rozhodnutia orgánu verejnej správy je vyjadrením ústavne garantovaného práva na súdnu ochranu (čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky).

39. Je však dôležité si uvedomiť, že pre umožnenie súdneho preskúmania rozhodnutia orgánu verejnej správy na základe správnej žaloby nestačí účastníkovi administratívneho konania len poukázať na nedodržanie právneho predpisu v jeho postupe a rozhodovaní. Ako žalobca musí jasne určiť, ktorých jeho subjektívnych práv a akým spôsobom sa rozhodnutie alebo postup správneho orgánu dotýka, teda ako toto rozhodnutie alebo jeho dôsledky zasahujú do jeho právneho postavenia ako účastníka administratívneho konania, ktorý s jeho výsledkom nesúhlasí a obracia sa na správny súd so správnou žalobou.

40. V osobách žalobcov (a ďalších fyzických osôb, ktoré v stavebnom konaní brojili proti vydaniu stavebného povolenia) ide o vlastníkov bytov v susedných bytových domoch k povoľovanej stavbe, ktorí svoj nesúhlas s vydaním stavebného povolenia opierajú o nedodržanie prípustných limitov hlukového zaťaženia stavby stanovených vyhláškou č. 549/2007 Z.z., ktoré zaťažujú primárne stavebníka. Netvrdia pritom, že by zriadenie stavby či jej užívanie malo ovplyvniť niektoré z ich subjektívnych práv, ktoré by im garantoval zákon, vyhláška, alebo iný právny predpis. Z limitov stanovených vyhláškou nevznikajú vlastníkom bytov v okolitých domoch žiadne práva ani právom chránené záujmy.

41. Kasačný súd je s ohľadom na skutkové zistenia z administratívneho konania toho názoru, že opatrenia na ochranu vnútorného prostredia stavby, ani tvrdené prekročenie prípustných hodnôt hluku vo vonkajšom prostredí stavby, sa právneho postavenia žalobcov v negatívnom zmysle nedotknú, pretože zriadenie alebo prevádzka povoľovanej stavby na existujúcom hlukovom zaťažení vlastníkov bytov v danej lokalite nič nezmení. Naopak, podľa stavebníkom predloženej hlukovej štúdie možno očakávať zlepšenie hlukových pomerov u okolitých stavieb. Otázka vplyvu povoľovanej stavby a jej prevádzky na okolité bytové domy bola z tohto hľadiska v stavebnom konaní vyhodnotená bez dopadu na žalobcov, či ostatných vlastníkov bytov v lokalite.

Podľa § 177 ods. 1 S. s. p. správnou žalobou sa žalobca môže domáhať ochrany svojich subjektívnych práv proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy. Podľa ods. 2 ochrany iných ako subjektívnych práv sa môže domáhať len prokurátor alebo subjekt výslovne na to oprávnený zákonom.

Podľa § 178 ods. 1 S. s. p. žalobcom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá o sebe tvrdí, že ako účastník administratívneho konania bola rozhodnutím orgánu verejnej správy alebo opatrením orgánu verejnej správy ukrátená na svojich právach alebo právom chránených záujmoch. Podľa ods. 2 prokurátor môže podať správnou žalobu proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy, ak orgán verejnej správy nevyhovelo jeho protestu a nezrušil ním napadnuté rozhodnutie

alebo opatrenie. Podľa ods. 3 zainteresovaná verejnosť je oprávnená podať správnu žalobu proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy, ak tvrdí, že tým bol porušený verejný záujem v oblasti životného prostredia.

42. Z citovaných ustanovení je zrejmé, že správna žaloba účastníka administratívneho konania slúži predovšetkým na ochranu jeho súkromného záujmu, teda konkrétnych subjektívnych práv alebo právom chránených záujmov vyplývajúcich mu z verejného práva, ktorých ochranu v administratívnom konaní môže ako jeho účastník uplatňovať. Účastníkmi stavebného konania sú v zmysle zákona č. 50/1976 Z.z. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku aj osoby, ktoré majú vlastnícke alebo iné práva k pozemkom alebo stavbám na nich vrátane susediacich pozemkov a stavieb, ak ich vlastnícke alebo iné práva k týmto pozemkom a stavbám môžu byť stavebným povolením priamo dotknuté (§ 59 ods. 1 písm. b/ tohto zákona).

43. Naproti tomu ochrany verejného záujmu (vrátane dodržania právnych predpisov pri povoľovaní stavieb) je oprávnený sa domáhať len prokurátor alebo v prípade porušenia verejného záujmu v oblasti životného prostredia aj tzv. zainteresovaná verejnosť. Žalobcov v prejednávacom prípade nemožno považovať za zainteresovanú verejnosť, pretože v ich správnej žalobe absentuje akékoľvek tvrdenie o porušení verejného záujmu v oblasti životného prostredia a ani z jej obsahu sa sledovanie ochrany tohto druhu verejného záujmu nedá vyvodiť. Za sledovanie verejného záujmu v oblasti životného prostredia je možné v tejto súvislosti považovať len také počínanie, ktorý smeruje k všeobecnému prospechu v oblasti ochrany prírody či jednotlivých jej zložiek. Tento záujem je potrebné v správnej žalobe dokumentovať.

44. Z uvedených dôvodov je kasačný súd tej mienky, že subjektívny záujem žalobcov či iných vlastníkov bytov v susedných bytových domoch na nepovolení stavby a ich nesúhlas s jej zriadením, ktorý sa však podľa obsahu žalobných bodov bezprostredne nedotýka ich subjektívnych práv, ani verejného záujmu na ochrane životného prostredia, nezakladá ich aktívnu legitímáciu na podanie správnej žaloby.

45. Na základe vyššie opísaných úvah dospel kasačný súd k záveru, že právny názor krajského súdu o nepreskúmateľnosti rozhodnutia žalovaného pre nedostatok dôvodov je nesprávny a preto postupoval podľa § 462 ods. 1 S. s. p. a rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Krajský súd v intenciách právnych stanovísk kasačného súdu v ďalšom konaní vyhodnotí okrem žalobných bodov najmä otázku žalobnej legitímácie žalobcov 1/ a 2/ na podanie správnej žaloby. Kasačný súd podotýka, že žalobcovia nie sú osobami zjavne neoprávnenými na podanie správnej žaloby, pretože boli účastníkmi administratívneho konania.

46. Senát kasačného súdu nevidel v návrhu sťažovateľa a pripojenej fotodokumentácii dostatočný dôvod pre priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti, keď mal za to, že odloženie stavebného ukončenia a prípadnej kolaudácie bytového domu do rozhodnutia o kasačnej sťažnosti nie je neprimeraným dôsledkom rozhodnutia krajského súdu. Sťažovateľom popísaná hroziaca ujma sa kasačnému súdu nejavila ako bezprostredná a závažná, nakoľko podľa predložených kópií fotografií stavby boli stavebné otvory bytového domu v čase podania kasačnej sťažnosti uzavreté (§ 447 ods. 1 S. s. p.).

47. Nárok na náhradu trov kasačného konania bude predmetom rozhodovania krajského súdu (§ 467 ods. 3 S.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu n i e j e prípustný opravný prostriedok (§ 438 v spojení s § 439 S.s.p.).